

Arrest

nr. 123 669 van 8 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 18 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van gemengde Roemeens-Russische origine, en afkomstig uit het dorp Krasnoïlsk gelegen in de regio Storozjnetsky, provincie Tsjernivtsi. In 1996 hebt u uw dienstplicht gedaan. U kreeg in het leger te maken met problemen van discriminatie omwille van uw Roemeense origine en het feit dat u afkomstig was uit het westen van het land. U werd ook beledigd en in elkaar geslagen door de andere recruten. In 2001 of 2002 bent u een eerste keer naar België gekomen. U slaagde er toen niet in om uw verblijf hier op een of andere manier te regulariseren. Daarop keerde u terug naar Oekraïne. Ongeveer elf maanden geleden bent u samen met uw vrouw op een legale manier naar België gereisd met de bedoeling om uw schoonmoeder en schoonzus te

bezoeken die hier verblijven. Tijdens jullie verblijf vernamen jullie dat de politieke situatie in Oekraïne erg onstabiel geworden was en dat er ook in uw provincie problemen waren. Jullie waren bezorgd om de veiligheid van jullie twee kinderen. Uw vrouw keerde daarom terug naar Oekraïne om jullie kinderen op te halen en naar België te brengen. Jullie besloten om hier nog enige tijd te blijven. In januari 2014 werd u echter aangehouden door de politie omdat u zich illegaal op het grondgebied bevond. U werd overgebracht naar het gesloten centrum te Vottem met het oog op uw repatriëring. In maart 2014 vernam u van uw moeder in Oekraïne dat er bij uw ouders een oproepingsbrief op uw naam was toegekomen van het militair commissariaat. U werd als reservist door de nieuwe machthebbers opgeroepen in het kader van een algemene mobilisatie. U diende op 11 maart 2014 een asielaanvraag in. U vreest om in geval van een militair conflict ingezet te zullen worden in de gewapende strijd. U wil niet gaan vechten, omdat u bang om gedood te worden in de strijd. U stelt dat u uw gezin ook niet wil achterlaten. Daarnaast wil u niet gaan vechten voor de nieuwe machthebbers, omdat u het niet eens bent met hun politieke visie. U bent geen etnische Oekraïner en vreest dat de situatie voor personen van uw origine zal verslechteren. U bent ook bang om in geval van terugkeer naar uw land voor lange tijd in de gevangenis terecht te komen of zelfs terechtgesteld te worden, omdat u niet ingegaan bent op uw oproeping. Tenslotte haalt u de actuele onveilige situatie in Oekraïne en in de provincie Tsjernivtsi aan als reden waarom u niet kan terugkeren.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw militair boekje en een oproepingsbrief van het militair commissariaat.

B. Motivering

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat dienstweigering op zich geen aanleiding geeft tot een vluchtelingengerechtigde vrees. Een dienstweigeraar of deserteur is slechts vluchteling conform de Conventie van Genève als hij (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, reedited 1992, nrs. 167-174) omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, een gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie; hij tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige, of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen; hij is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

Uit uw verklaringen is echter gebleken dat de voornaamste reden waarom u niet wil ingaan op de oproeping om uw dienstplicht te vervullen is ingegeven door uw angst voor de strijd. U stelde immers dat u bang bent om in geval van een gewapend conflict gedood te worden in de strijd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/03/2014, p. 8, 9, 10). Hiertegen dient te worden ingebracht dat in landen waar de militaire dienstplicht van kracht is, het dienst doen in het leger een plicht is voor alle onderdanen, en dat iemand derhalve geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus louter omwille van zijn afkeer voor de militaire dienst of zijn vrees voor de strijd (cfr. Paragraaf 168, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, UNHCR 1979, reedited, 1992). U verklaarde verder ook dat u uw gezin niet wil achterlaten en dat u nog jonge kinderen hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/03/2014, p. 7, 9), wat als motief voor uw dienstweigering evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie valt. Daarnaast beweerde u niet te willen vechten voor de huidige machthebbers in Oekraïne, omdat u het niet eens bent met hun politieke visie. Toen u vervolgens gevraagd werd om te verduidelijken waarom u het niet eens was met de huidige machthebbers, kon u enkel in heel algemene bewoordingen zeggen dat ze allemaal nationalist en fascist waren. U kon niet eens verduidelijken met welke personen of welke partijen u het dan oneens was noch om wat voor politieke visie het concreet ging. U beweerde verder dat het nationalisme al toegenomen is in Oekraïne en dat de situatie voor personen van Roemeense origine die afkomstig zijn uit het westen van het land nog zal verslechteren, maar toen u gevraagd werd voor welke concrete problemen u dan vreesde voor personen van uw origine en herkomst, bleef u opnieuw erg vaag. U verklaarde zich ook nooit geëngageerd te hebben voor een bepaalde partij, beweging, of organisatie. Meer nog, u stelde zelfs dat u nooit enige interesse had in politiek (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/03/2014, p. 7, 8, 9). Gezien deze erg vage en algemene verklaringen dient bijgevolg geconcludeerd te worden dat u niet hebt aangetoond dat u wel degelijk ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren hebt op grond van oprechte en diepgewortelde overtuigingen die uw dienstweigering voorschrijven.

U haalde nog aan bij terugkeer naar uw land te vrezen om door de huidige machthebbers in Oekraïne erg streng bestraft te worden omdat u niet bent ingegaan op uw oproeping voor militaire dienst. U vreest om voor lange tijd in de gevangenis opgesloten te worden of zelfs terechtgesteld te

worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/03/2014, p. 7, 8, 9). U verwees verder ook naar uw Roemeense origine en uw herkomst uit het westen van het land waardoor u mogelijk zwaarder gestraft zou kunnen worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/03/2014, p. 9, 10). Er kan echter worden opgemerkt dat uit uw verklaringen gebleken is dat deze vrees louter gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen van uwentwege die u niet kon staven met enig objectief gegeven. Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 25/03/2014, p. 3, 7), benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielloper ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Krasnoïlsk, provincie Tsjernivtsi, waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw militair boekje bevat enkel persoonsgegevens en informatie aangaande uw legerdienst in 1996 die hier niet in twijfel worden getrokken. De oproepingsbrief van het militair commissariaat bevat verder ook geen informatie die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en van de artikelen 1 en 2 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel

risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker een oproepingsbrief bekwam van het militair commissariaat en als reservist door de nieuwe machthebbers werd opgeroepen in het kader van een algemene mobilisatie (stuk 10, vragenlijst, p. 2; stuk 4, gehoorverslag, p. 2). Verzoeker vreest om in geval van een militair conflict ingezet te zullen worden in de gewapende strijd en gedood te zullen worden in de strijd (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Verzoeker stelt dat hij evenmin zijn gezin wil achterlaten (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Daarnaast wil verzoeker niet gaan vechten voor de nieuwe machthebbers, omdat hij het niet eens is met hun politieke visie (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Verzoekers vrees is eveneens gebaseerd op zijn Roemeense origine (stuk 10, vragenlijst, p.2, stuk 4, gehoorverslag, p. 10). In zijn verzoekschrift geeft hij ook aan dat hij bij de eersten is die opnieuw onder de wapens geroepen worden omwille van zijn Roemeense origine. Verzoeker vreest ook om in geval van terugkeer naar zijn land voor lange tijd in de gevangenis terecht te komen of zelfs terechtgesteld te worden, omdat hij niet ingegaan is op zijn oproeping (stuk 10, vragenlijst, p. 1, 2; stuk 4, gehoorverslag, p. 7).

Voor zover dit wordt betwist door verzoeker is, er *in casu* wel degelijk sprake van dienstweigering, gezien verzoeker uitdrukkelijk verklaarde een oproepingsbrief te hebben gekregen om zich aan te melden als reservist en hij zelf aangeeft dat uit deze oproepingsbrief blijkt dat als hij zich niet aanbiedt twintig uur na ontvangst dit als desertie zou worden beschouwd (stuk 4, gehoorverslag, p. 2; stuk 10, vragenlijst, p. 2). Verzoeker vreest bovendien om in geval van terugkeer naar zijn land voor lange tijd in de gevangenis terecht te komen of zelfs terechtgesteld te worden, omdat hij niet ingegaan is op zijn oproeping (stuk 10, vragenlijst, p. 1, 2; stuk 4, gehoorverslag, p. 7).

De Raad benadrukt dat het iedere soevereine staat toekomt de militaire dienstplicht op zijn grondgebied vrij te regelen en dat een vervolging of een bestraffing omwille van een weigering deze dienstplicht te vervullen, in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen onderworpen zijn, in principe niet kan worden aanzien als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Een dienstweigeraar of deserteur is pas een vluchteling als hij:

- a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
- b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;
- c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

De Raad wijst erop dat de loutere vervolging wegens desertie niet ressorteert onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet wordt verwezen, meer in het bijzonder een vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of de politieke overtuiging.

Waar verzoeker aanhaalde bij terugkeer naar zijn land te vrezen om door de huidige machthebbers in Oekraïne erg streng bestraft te worden omdat hij niet is ingegaan op zijn oproeping voor militaire dienst en vreest om voor lange tijd in de gevangenis opgesloten te worden of zelfs terechtgesteld te worden (stuk 4, gehoorverslag, p. 7, 8, 9) is niet alleen slechts een bewering en veronderstelling, zonder enige objectieve grond, doch ressorteert tevens niet onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt verwezen. Hetzelfde geldt voor waar hij aangeeft dat hij zijn gezin niet wil achterlaten. Verzoeker toont evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet. Verzoeker voegt immers niets toe waaruit duidelijk en concreet een reëel risico op ernstige schade blijkt. Hij toont bijgevolg niet aan dat de bepalingen van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op hem van toepassing zijn.

Vervolging op grond van desertie kan evenwel wel worden aanvaard als een vrees voor vervolging zoals bepaald bij voornoemd artikel 1, A (2) indien de beweegreden van deze desertie één of meerdere van voormelde criteria uitmaakt.

Waar verzoeker naar zijn Roemeense origine en zijn herkomst uit het westen van het land verwees waardoor hij mogelijk zwaarder gestraft zou kunnen worden (stuk 4, gehoorverslag, p. 9, 10), dient te worden opgemerkt dat verzoekers vrees desbetreffend louter gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen die hij niet kan staven met enig objectief gegeven. Ook waar hij in het verzoekschrift aangeeft dat hij anders zou worden behandeld omwille van zijn Roemeense origine en dat het loutere feit dat hij zo snel werd opgeroepen reeds afdoende de discriminatie waarvan hij het voorwerp uitmaakt bewijst is slechts gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen, zonder concrete en objectieve grondslag. Verzoeker toont derhalve niet aan dat zijn beweegreden tot desertie derhalve onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ressorteert of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker nog aangeeft dat zijn situatie precairder is dan deze van de Oekraïner van Oekraïense origine of de Oekraïner van Russische origine omdat deze twee op brede lagen van de bevolking beroep kunnen doen en dat hij riskeert door beide groepen als deserteur te worden aangemerkt, dient te worden opgemerkt dat dit ook slechts beweringen zijn en hij aldus geenszins concreet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven. Immers wanneer verzoeker gevraagd werd om te verduidelijken waarom hij het niet eens was met de huidige machthebbers, kon hij enkel in heel algemene bewoordingen zeggen dat ze allemaal nationalisten en fascisten waren. Verzoeker kon niet eens verduidelijken met welke personen of welke partijen hij het dan oneens was noch om wat voor politieke visie het concreet ging. Verzoeker verklaarde zich ook nooit geëngageerd te hebben voor een bepaalde partij, beweging, of organisatie. Meer nog, verzoeker stelde zelfs dat hij nooit enige interesse had in politiek (stuk 4, gehoorverslag, p. 7, 8, 9). Gelet op deze vage en algemene verklaringen toont verzoeker niet aan dat hij wel degelijk ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van oprechte en diepgewortelde overtuigingen die zijn dienstweigering voorschrijven.

Waar verzoeker algemeen aangeeft dat mensen van Roemeense origine gediscrimineerd worden in Oekraïne, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet alleen in gebreke blijft deze situatie in hoofde van de personen van Roemeense origine in Oekraïne aan te tonen met objectieve informatie, maar dat een dergelijke algemene bewering niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen dan ook niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Krasnoïlsk, provincie Tsjernivtsi, waarvan verzoeker afkomstig is op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Niettegenstaande verzoeker aangeeft dat dat er reeds doden en gewonden vielen bij militaire operaties in Oekraïne, blijkt uit het door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde reisadvies en berichtgeving omtrent de situatie in Oekraïne niet dat er in verzoekers regio van herkomst Krasnoïlsk, provincie Tsjernivtsi, sprake is van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF